

Sygn. akt IV U 204/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 września 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jacek Witkowski
Protokolant	st. sekr. sądowy Dorota Malewicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 września 2015r. w S.

odwołania S. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 14 stycznia 2015 r. Nr (...) i z dnia 13 stycznia 2015r. Nr (...) -2014

w sprawie S. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury i o wysokość kapitału początkowego

I. zmienia zaskarżoną decyzję z dnia 14 stycznia 2015 r. i przyznaje S. B. prawo do emerytury od dnia 26 listopada 2014r.;

II. umarza postępowanie w zakresie decyzji z dnia 13 stycznia 2015r. o wysokość kapitału początkowego

Sygn. akt IV U 204/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 14.01.2015 r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. działając na podstawie art. 184 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1440 ze zm.) oraz § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r., Nr 8, poz. 43 ze zm.) odmówił ubezpieczonemu S. B. prawa do emerytury w wieku obniżonym. Swoją decyzję organ rentowy uzasadniał tym, iż ubezpieczony nie udowodnił, by na dzień 1.01.1999 r. legitymował się 15-letnim okresem pracy w warunkach szczególnych.

W dniu 13.01.2015 r. (...) Oddział w S. wydał decyzję o ustaleniu kapitału początkowego S. B. na kwotę 147 016,87 zł.

Odwołanie od powyższych decyzji wniósł S. B.. Jego zdaniem, przy ustalaniu kapitału początkowego nie zostały wzięte pod uwagę wszystkie okresy pracy odbywające się w warunkach szczególnych. Ubezpieczony podniósł, iż w wyżej

wymienionych warunkach przepracował co najmniej 23 lata i 10 miesięcy, wykonując prace lakiernika ręcznego oraz kierowcy samochodu ciężarowego o masie powyżej 3,5 tony (odwołanie k. 1-2 akt sprawy IV U 204/15 oraz IV U 205/15).

W odpowiedziach na odwołania organ rentowy wniósł o oddalenie decyzji. Powołał się przy tym na argumentację wyrażoną w decyzji z dnia 14.01.2015 r. Z kolei wobec decyzji z dnia 13.01.2015 r., ZUS wskazał, iż jest ona prawidłowa, a wysokość kapitału początkowego została ustalona na podstawie wszystkich znajdujących się w aktach dokumentów z uwzględnieniem aktualnie obowiązujących przepisów prawa. (odpowiedź na odwołanie k. 15-16 akt IV U 204/15 oraz k. 3-4 akt IV U 205/15).

W dniu 24 września 2015 r. Sąd Okręgowy w Siedlcach zarządził połączenie sprawy IV U 204/15 ze sprawą IV U 205/15 w celu łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia (protokół k. 24v).

Na rozprawie w dniu 24 września 2015 r. ubezpieczony cofnął odwołanie od decyzji z dnia 13.01.2015 r. dotyczącej ustalenia kapitału początkowego (k.24v).

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

W dniu 26.11.2014 r. S. B., ur. (...), wystąpił do (...) Oddział w S. z wnioskiem o przyznanie emerytury w wieku obniżonym (k. 1-4 a. e.). Do powyższego wniosku ubezpieczony dołączył świadectwa pracy, w tym wydane w dniu 4.09.1989 r. przez Przedsiębiorstwo (...) w W. oraz umowy o pracę (k. 10-13, k. 29 a. e.). Ponadto, S. B. przedstawił świadectwo wykonywania prac w warunkach szczególnych z dnia 17.04.2014 r. (k. 30 a. e.) z którego wynika, iż w okresie od 26.07.1996 r. do 31.12.1998 r. był zatrudniony na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o masie pow. 3,5 t. ZUS zaliczył S. B. na dzień 1.01.1999 r. staż ubezpieczeniowy w wymiarze 27 lat, 8 miesięcy i 26 dni w tym 2 lata 5 miesięcy i 6 dni zatrudnienia w warunkach szczególnych. Organ rentowy zaliczył ubezpieczonemu do pracy w wyżej wymienionych warunkach jedynie zatrudnienie w okresie od 26.07.1996 r. do 31.12.1998 r. Wobec powyższego, zaskarżoną decyzją z dnia 13.01.2015 r. organ rentowy ustalił kapitał początkowy ubezpieczonego, zaś decyzją z dnia 14.01.2015 r., ZUS odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury (k. 6, k. 51 a. e.).

Ubezpieczony nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego (zeznania ubezpieczonego k. 25).

W okresie od 15.07.1976 r. do 31.07.1989 r. ubezpieczony był zatrudniony w Przedsiębiorstwie Państwowej (...) w W. P. w W. jako kierowca samochodu ciężarowego o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 t. S. B. kierował samochodami ciężarowymi następujących marek: S., H, L., Kamaz. Zgodnie z poleceniami przełożonych, dokonywał przewozu towarów m. in. szkła, butli tlenowych na terenie całej Polski, rozpoczynając kursy z bazy mieszczącej się w W.. Ubezpieczony wyłącznie świadczył pracę w charakterze kierowcy ciężarowego. Pracę tę wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu. Pracodawca ubezpieczonego we wskazanym okresie miał do dyspozycji wyłącznie samochody ciężarowe (zeznania ubezpieczonego k.24v-25v, zeznania świadków J. O. i J. L. k. 25).

Sąd uznał, iż odwołanie ubezpieczonego jest zasadne.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwala na ustalenie, iż w kwestionowanym przez ZUS okresie, tj. od 15.07.1976 r. do 31.07.1989 r. S. B. pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 t. Powyższe wynika z zeznań złożonych przez ubezpieczonego oraz świadków J. O. i J. L.. Sąd uznał, iż zeznania złożone w niniejszej sprawie stanowią wiarygodny dowód w sprawie. Są one logiczne i spójne. Obydwaj świadkowie również pracowali jako kierowcy w Przedsiębiorstwie (...) w W. w zbliżonym, co S. B. okresie. Treść ich zeznań koresponduje z relacją ubezpieczonego.

Charakter przedsiębiorstwa, w którym był zatrudniony ubezpieczony, wskazuje na rodzaj pracy którą wykonywał S. B., dlatego też Sąd nie żądał jego akt osobowych, uznając zgromadzony w sprawie materiał dowodowy za wystarczający do wydania rozstrzygnięcia.

Praca kierowcy samochodu ciężarowego o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 t. została wymieniona w załączniku do powołanego wyżej rozporządzenia z dnia 7.02.1983 r., w wykazie A, w dziale VIII poz. 2. W związku z powyższym uznać należy, iż S. B. był zatrudniony w warunkach szczególnych w okresie od 15.07.1976 r. do 31.07.1989 r.

Podkreślić przy tym należy, iż przy kwalifikacji danego zatrudnienia jako odbywanego w warunkach szczególnych, decydujące znaczenie ma rodzaj faktycznie wykonywanej pracy. Wobec powyższego brak odpowiedniego świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych nie może stać na przeszkodzie uznaniu, iż S. B. był zatrudniony w spornym okresie w przywołanych warunkach.

Po zsumowaniu wyżej wymienionego okresu z czasem 2 lat 5 miesięcy i 6 dni uznanym przez ZUS jako praca świadczona w szczególnych warunkach stwierdzić należy, iż ubezpieczony spełniła wymóg co najmniej 15 lat zatrudnienia w przywołanych warunkach na dzień 01.01.1999 r.

Mając powyższe na uwadze stwierdzić należy, iż S. B. od 26.11.2014 r., tj. dnia, w którym ukończył 60 lat życia, spełnił wszystkie warunki określone w art. 184 ust. 1 i 2 ustawy o FUS w zw. z § 3 i § 4 ust. 1 pkt 1 i 3 cyt. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. do przyznania emerytury w wieku obniżonym. Dlatego też Sąd na mocy art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał ubezpieczonemu prawo do dochodzonego świadczenia.

Odnosnie odwołania ubezpieczonego od decyzji z dnia 13.01.2015 r. Sąd stwierdził, co następuje. Wobec cofnięcia przez S. B. odwołania, zasadnym było umorzenie postępowania na podstawie art. 355 § 1 kpc. Jednocześnie stwierdzić należy, iż w niniejszej sprawie nie zaszła żadna z przesłanek negatywnych określonych w art. 203 § 4 kpc. Cofnięcie przez ubezpieczonego odwołania nie było bowiem sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego ani nie zmierzało do obejścia prawa.

Wobec powyższego, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.